

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at der ved administrationen af bestemmelsen ønskes vægt på, om den ordinerende persons tilknytning til en lægemiddelvirksomhed er af en sådan karakter, at der er nærliggende risiko for, at den pågældendes ordinationsmønster i væsentlig grad kan påvirkes heraf, eller om virksomheden findes forenelig med den pågældendes praktiske virke som medicinalperson.

Hvis et (eller flere) af medlemmerne af en medicinalpersons husstand har en særlig personlig eller økonomisk interesse i en lægemiddelvirksomhed, har Lægemedelstyrelsen i praksis udvidet forståelsen af § 3, stk. 2, i apotekerloven således, at medicinalpersonen som følge af denne tilknytning skal ansøge Lægemedelstyrelsen om en tilladelse.

En tilladelse gives normalt ikke, hvis medicinalpersonen – der for eksempel kan være en dyrlæge – driver dyrlægepraksis og har et hjemmeboende barn, der leder eller driver en lægemiddelvirksomhed, som fremstiller, importerer eller engrosforhandler lægemidler, der kan anvendes i dyrlægevirksomheden.

På baggrund af denne praksis anmodede Lægemedelstyrelsen med brev af 23. marts 2000 den dyrlæge fra Assens dyreklinik, der er omtalt i begrundelsen for spørgsmålet, om at indsende en ansøgning efter apotekerlovens § 3, stk. 2.

Ved brev af 24. marts 2000 meddelte dyrlægens søn, at firmaet Thorø Pharma nedlægges på grund af for ringe omsætning. Derfor er en tilladelse til dyrlægen ikke længere påkrævet. Lægemedelstyrelsen har ikke til hensigt at foretage sig yderligere i den konkrete sag.

Svar (4/4 2000)

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. S 2081 vil Lægemedelstyrelsen normalt ikke acceptere, at en praktiserende dyrlæges hjemmeboende barn leder eller driver en virksomhed, der fremstiller, importerer eller engrosforhandler lægemidler, som kan anvendes i dyrlægevirksomheden.

Hvis dyrlægen og sønnen derimod ikke deler husstand, det vil sige, hvis sønnen leder eller driver virksomheden fra en anden adresse end dyrlægens, vil forholdet ikke være omfattet af apotekerlovens § 3, stk. 2, medmindre Lægemedelstyrelsen i det konkrete tilfælde kan påvise et særligt økonomisk interessefællesskab mellem dyrlægen og sønnen.

Da hensigten med apotekerlovens § 3, stk. 2, er at undgå, at ordinerende personer ved deres valg af lægemidler påvirkes af en særlig tilknytning til virksomheder, der fremstiller eller forhandler lægemidler, er det ikke nødvendigvis i fuld overensstemmelse med lovens intentioner, at sønnen til indehaveren af en dyrlægeklinik ejer et medicinfirma. På den anden side ville et forbud mod, at beslægtede til dyrlæger (samt læger og tandlæger) driver virksomhed med lægemidler, indebære en væsentlig indskrænkning i de pågældendes adgang til erhvervsudøvelse. Efter Sundhedsministeriet opfattelse, vil der i det her omtalte tilfælde alene være grundlag for et indgreb fra myndighedernes side, såfremt det kan dokumenteres, at dyrlægen har den afgørende indflydelse på driften af virksomheden.

Spm. nr. S 2083

Til sundhedsministeren (23/3 2000) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Mener ministeren, at det ville følge lovens intentioner, hvis en søn ejer et medicinfirma, mens forældrene driver dyrlægevirksomhed, hvis sønnen og hans firma bor et andet sted?«

Spm. nr. S 2084

Til sundhedsministeren (23/3 2000) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Hvordan er forløbet i den sag, som der henvises til i TV-avisen på DR onsdag den 22. marts 2000 kl. 21.00 om, at statsadvokaten i Ålborg for nogle år siden har afvist at rejse tiltale mod en konstruktion, hvor ejeren af et medicingrosist-firma og en dyrlæge var tæt forbundne?«